

fast ejendom, der blev gennemført i 1964. Endelig har man på en række punkter foreslået ændringer for at klargøre eller simplificere lovteksten.

Til § 10.

Gældende lovs § 1.

Efter bestemmelsen skal fredning kunne foretages til gennemførelse af de i § 1, stk. 2, nævnte formål. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 11.

Gældende lovs § 8 og § 38.

Betænkning s. 345.

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lov, idet man dog har foreslået, at fredningsplanudvalgene får en generel adgang til at rejse fredningssag. Endvidere har man fundet det bedst stemmende med nævnets domstolslignende karakter at afskaffe dets mulighed for selv at rejse fredningssag.

Til § 12.

Betænkning s. 345-46.

Bestemmelsen, der er ny, giver fredningsnævnene mulighed for på et foreløbigt grundlag at træffe afgørelse om, hvorvidt de vil efterkomme en begæring om rejsning af fredningssag. En afvisning vil kunne begrundes med, at det er åbenbart, at der ikke er behov for eller måske hjemmel til at foretage fredning, eller med, at det ikke for tiden — af økonomiske eller arbejdsmæssige grunde — er muligt at gennemføre den. Bestemmelsen er et ønskeligt modstykke til den vide adgang til at rejse fredningssag.

Til § 13.

Gældende lovs § 10, stk. 1, 1.-2. punktum.

Betænkning s. 351-53.

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lovs § 10, stk. 1, 1. og 2. punktum, idet det dog er præciseret, at bekendtgørelsen foruden i Statstidende skal ske i de lokale dagblade, ligesom den individuelle underretning er udvidet til også at omfatte brugeren af vedkommende ejendom. Endvidere er det foreskrevet, at underretningen skal ske ved anbefalet brev.

Den gældende lovs § 10, stk. 1, 3. punktum, indeholder en regel om såkaldt forsinkelseserstatning, hvis en fredningssag, hvorom der er sket bekendtgørelse, ikke gennemføres. Naturfredningskommissionen har indgående behandlet spørgsmålet om, hvorvidt denne bestemmelse burde bibeholdes, jfr. betænkningen s. 351-53. Som det fremgår heraf, fandt en del af medlemmerne, at bestemmelsen burde opheves for at opnå den størst mulige ensartethed i

lovgivningen på beslægtede områder, medens andre medlemmer ønskede at bevare en adgang til at yde forsinkelseserstatning i de tilfælde, hvor en fredningssags rejsning fører til indgreb, som senere opgives, i allerede igangværende lovlig anvendelse af fast ejendom. En bestemmelse af dette indhold er anført som § 13, stk. 3, i overensstemmelse med kommissionens lovudkast.

Til § 14.

Gældende lovs § 10, stk. 2, 1.-4. punktum.

Betænkning s. 346-47.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret. Det er dog i overensstemmelse med praksis udtrykkeligt fastslået, at indkaldelse til det pågældende møde skal ske både ved indkaldelse i Statstidende og i de stedlige blade samt ved individuel indkaldelse dog bortset fra utinglyste rettigheder, for hvis vedkommende der må henvises til den offentlige indkaldelse. Som anført i betænkningen må der i det omfang, det er muligt, ske individuel indkaldelse af alle, over for hvem der kan blive tale om at kræve fredningen respekteret. I overensstemmelse med ekspropriationsproceusloven foreslås det, at den individuelle indkaldelse sker ved anbefalet brev og med 14 dages varsel. Endelig foreslås pligten til at give individuel underretning udvidet til også at omfatte vedkommende fredningsplanudvalg og byudviklingsudvalg, idet gennemførelse af fredninger er af stor betydning for disse udvalgs arbejde.

Om virkningen af, at indkaldte personer ikke giver møde, henvises til betænkningen s. 347.

Til § 15.

Gældende lovs § 10, stk. 2, 5.-6. pkt.

Betænkning s. 347.

Bestemmelsen svarer bortset fra sproglige ændringer til gældende ret.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der gives underretning i videre omfang, hvilket f. eks. kan være påkrævet, hvis sagen har været udsat i lang tid.

Til § 16.

Gældende lovs § 10, stk. 3.

Betænkning s. 347.

Bestemmelsen svarer til gældende ret.

Til § 17.

Gældende lovs § 11.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til reglen i den gældende lovs § 11, stk. 1, 1. punktum. Reglerne i lovens § 11, stk. 1, 2. punktum udgår, da det